

[Holmberg.]

kunnet overkomme udskiftningen. Har de virkelig så travlt inden for militæret?

Justitsministeren (Thestrup): Kravet om retningsviserblinklys på alle motorvogne og på påhængs- og sættevogne hertil er indført med virkning fra den 1. oktober 1968, efter at der allerede fra den 1. januar 1966 var indført krav om retningsviserblinklys på alle nyregistrerede vogne. Derimod er der endnu ikke stillet krav om retningsviserblinklys på traktorer, motorredskaber, traktorpåhængsvogne og de såkaldte påhængsredskaber; men for disse ganske specielle køretøjer vil der dog i nær fremtid blive stillet krav om blinklys, i det omfang køretøjerne nu har retningsviservingler.

Nu anvendes der inden for forsvaret en hel del køretøjer, som forholdsvis sjældent kommer på vejene; og som de almindelige regler om køretøjers indretning og udstyr vanskeligt kan passe på; derfor har justitsministeriet med hjemmel i færdselslovens § 10 i 1960 udsendt en bekendtgørelse, hvorefter hærens materielkommando kan dispensere fra disse bestemmelser om køretøjers indretning og udstyr og bl. a. fra bestemmelserne om tegngivningsapparater, når køretøjets særlige konstruktion eller anvendelse gør det nødvendigt.

I forbindelse med gennemførelsen af kravet om retningsviserblinklys på motorvogne og påhængs- og sættevogne hertil har hærens materielkommando i medfør af den nævnte bekendtgørelse dispenseret fra kravet om retningsviserblinklys, for så vidt angår nogle bestemte typer af forsvarets krigsmæssige køretøjer, hvoraf visse i øvrigt er af en sådan særlig beskaffenhed, at de i en vis forstand kan sidestilles med traktorer og motorredskaber, for hvilke kravet om blinklys som nævnt endnu ikke gælder. De køretøjer, der er dispenseret for, er køretøjer, der kun ganske undtagelsesvis anvendes uden for de militære områder. Motorføreren er instrueret om, når sådanne køretøjer undtagelsesvis anvendes på vejene, da at udvise ganske særlig agtpågivenhed.

Forsvaret har imidlertid fremskyndet monteringen af retningsviserblinklys mest muligt, men det vil være lidt, inden den er fuldt gennemført.

Holmberg: Jeg må jo takke ministeren for svaret, men vil stadig hævde, at det efter min mening ingen god begrundelse er, der er givet, for ikke at sige, det er en dårlig begrundelse. Det forekommer mig egentlig ufatteligt og uforståeligt, at det skulle være mere vanskeligt for offentlige institutioner at efterleve offentlige bestemmelser end for andre — jeg kan da godt sige: tværtimod. Det drejer sig nemlig om trafiksikkerheden, og kravene er stillet af hensyn til borgerne. Forklaringen om, at det er vogntyper, som sjældent kommer på vejene, gælder dog ikke de militære jeeps, som vi ser og ofte har set i store kolonner for ganske nylig; de færdes i høj grad på vejene.

Selv om det kunne være rimeligt med en form for udsættelse, kan jeg forstå, at i den udsættelse, de har fået, er der ikke bestemt noget om, hvornår de skal have retningsviserne udskiftet. Derfor må jeg endnu en gang spørge ministeren: mener ministeren ikke, det ville være rimeligt, om der nu blev sat en frist, så vi i alle tilfælde kunne have sikkerhed for, at de militære køretøjer, der færdes på vejene, inden så længe bliver forsynet med disse retningsviserblinklys?

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan sige til hr. Holmberg, at forsvarsministeriet har oplyst, at af de enkelte køretøjer, der endnu ikke er forsynet med blinklys, vil de sidste være det inden udgangen af dette år. Fra 1. januar 1970 vil de alle være forsynet med blinklys.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Chr. Rasmussen** til landbrugsministeren:

„Agt ministeren at tage initiativ til en ændring af loven om oprettelse, sammenlægning samt supplerung m. m. af mindre landbrug således, at pantsætningsgrænsen for de lån, der kan ydes, nedsættes fra 120 pct. til 100 pct. af ejendomsværdien inden den 14. alm. vurdering?“

Chr. Rasmussen: Over for landbrugsministeren behøvede jeg vel egentlig ikke at motivere mit spørgsmål, da jeg jo adskillige